

Can Parera o Perera

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Al nord del veïnat de Can Llop, entre el torrent de Can Vives de la Cortada i el sot de l'Infern
Emplaçament	Pel camí de terra privat que enllaça amb el camí de Can Vives de la Cortada.
Alçada:	203
Coordenades:	
Latitud:	41.63739
Longitud:	2.56071
UTM Est (X):	463413
UTM Nord (Y):	4609611

Classificació

Número de fitxa	08193 - 48
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII-XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	La propietat va ser reformada al segle XIX. Actualment es troba en estat ruïnós, ja que els sostres i els forjant han caigut i la vegetació envaeix tot l'espai.
Protecció	Legal
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08192A014000440000KH
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio
Data de registre de la fitxa:	dj., 27/06/2019 - 02:00

Descripció

Masia de planta rectangular de 20 metres d'amplada per 10 de fondària composta de planta baixa i pis, i formada per dues crugies paral·leles a la façana principal. Té coberta de dos aiguavessos amb el carener perpendicular. Els paraments són arrebossats i pintats de color blanc, amb alguns despreniments; llevat de la façana nord, que és feta de paredat comú vist. Els tancaments són de dues fulles de fusta pintada de color marró.

La façana principal, orientada a migdia, apareix sense compondre, amb les cantoneres de pedra. Presenta un portal en posició central amb brancals de pedra i llinda de fusta, una finestra reixada amb brancals i ampit de pedra i llinda de fusta, i una segona finestra d'obra amb llinda de fusta. La porta té una ventalla de dues fulles, precedida per una escala empedrada de cinc graons. A la primera planta hi ha tres finestres de les mateixes característiques, una quarta totalment emmarcada en pedra bisellada i, a l'altre extrem, una cinquena de composició vertical. Al capcer hi ha un rellotge de sol esgrafiat de forma rectangular amb numeració àrbiga, de principis del segle XIX.

A la façana posterior hi destaquen dues finestres reixades i emmarcades en pedra, i una tercera, a nivell de terra, amb llinda de fusta. Hi ha, també, una porta lleugerament per sota del nivell del sòl i precedida d'una escala descendent de tres graons, i, al seu costat, una finestra amb brancals de maó i llinda de fusta.

La masia té diversos cossos annexos d'una sola planta que no en desvirtuen la fesomia. Adossat a llevant hi ha un volum de planta quadrangular amb coberta inclinada a l'est, i, a ponent, hi ha dues construccions quadrangulars més amb cobertes divergents: una cap l'oest i l'altra cap al nord. A la secció de llevant de la façana de tramuntana hi ha un porxo de fibrociment amb jàsseres i bigam de fusta en mal estat i coberta amb caiguda cap enfora.

Observacions:

Masia isolada situada al centre del terme municipal, al peu d'una pista que enllaça Can Bosc i Can Carrabisco, al marge esquerre del torrent de la Font de la Salut.

Protecció:

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-32.

Història

Segons Lluís Parera (PARERA, 2002), hi ha indicis que un dels pous de llances establerts a la Vallalta estava situat a Can Parera. Es tractava de pous de 6 metres de fondària, amb ferros esmolats collats a les parets interiors, formant diverses corones. Al fons hi havia unes perxes de castanyer allisades, afuades i greixades per facilitar la penetració en el cos de la persona executada.

La masia és identificada amb el nom de "Can Parera" en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 de l'Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de l'any 1914.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2016). Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre III, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals.

Element M-32, pp. 365-373.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Sant Iscle de Vallalta, la porta del Montnegre. Sant Iscle de Vallalta. Parc del Montnegre i el Corredor, p. 16.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA (1489). ANC1-1087-T-3645. Arxiu de la Família Desvalls.

Llinatge Roger-Vallseca. Sig. antiga: 2897. Renúncia atorgada per Sàlvia, donzella i filla de Pere Perera, de la parròquia de Sant Iscle de Vallalta, a favor del seu germà Andreu Perera.

PARERA I CUSÍ, Lluís (2002). La Inquisició a Sant Cebrià: narracions vora el foc. Canet de Mar. Edicions els 2 pins.

